

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/67758/2024/ODSH-SD/9148

Olomouc 5. 9. 2024

Č. j.: KUOK 104820/2024

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová

Počet listů: 5

Telefon: 585 508 472

Počet příloh: 0

Datová schránka: qiabfmf

Počet listů/svazků příloh: 0

E-mail: posta@olkraj.cz

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněné právnické osoby [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „obviněná“), proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 20. 2. 2024, č. j. OVV/45768/23-15 GKL, kterým byla uznána vinnou ze spáchání přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023, kterých se dopustila porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatelka vozidla registrační značky (dále také „RZ“) [REDAKCE] [REDAKCE] nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť:

I. dne 20. 4. 2023 v 15:40 hod na pozemní komunikaci v obci Hranice VII – Slavíč, silnice I/47, v úseku začínajícím poblíž domu čp. 65 a končícím poblíž domu čp. 1, ve směru jízdy na Hranice, blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným technickým prostředkem UNICAM/CAM22008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena průměrná rychlost 67 km/h, ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 64 km/h, čímž řidič vozidla RZ [REDAKCE] [REDAKCE] překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h, o nejméně 14 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu; a

II. dne 30. 4. 2023 v 11:19 hod. na pozemní komunikaci v obci Hranice VII – Slavíč, silnice I/47, v úseku začínajícím poblíž domu čp. 58 a končícím 30 m před sloupem se světelným signalizačním zařízením, ve směru jízdy na Lipník nad Bečvou, blíže

neustanovený řidič řídil vozidlo RZ ■■■ ■■■■ kdy automatizovaným technickým prostředkem UNICAM/CAM22008981, používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, byla tomuto vozidlu naměřena průměrná rychlost 112 km/h, ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 108 km/h, čímž řidič vozidla RZ ■■■ ■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 58 km/h. Tímto jednáním nezjištěný řidič porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Za tyto přestupky byla obviněná podle ust. § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) v souladu s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, uložena pokuta ve výši 9.000 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném do 30. 6. 2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, ze dne 20. 2. 2024, č. j. OVV/45768/23-15 GKL, **mění** tak, že ve *výroku II.* se text:

„... Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h při naměřené rychlosti vozidla do 100 km/h, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 108 km/h, čímž řidič vozidla RZ ■■■ ■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 58 km/h. ...“,

nahrazuje textem:

*„... Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče **3 % při naměřené rychlosti vozidla vyšší než 100 km/h**, naměřená rychlost po odečtu odchylky tedy činí 108 km/h, čímž řidič vozidla RZ ■■■ ■■■■ překročil nejvyšší dovolenou rychlost **jízdy v obci, která je stanovena zákonem o silničním provozu na 50 km/h**, o 58 km/h. ...“.*

Ve zbytku se rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice, Odboru vnitřních věcí, oddělení dopravních přestupků, (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 20. 2. 2024, č. j. OVV/45768/23-15 GKL, kterým byla obviněná uznána vinnou z přestupků podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za které jí byla uložena pokuta ve výši 9.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Z předloženého správního spisu odvolací správní orgán zjistil, že nezjištěný řidič

██ ██ RZ: ██████████ od společnosti ██████████ Uvedl, že není v ČR a nemůže se dne 6. 9. 2023 zúčastnit ústního jednání. Dále se dotazoval, zda tuto záležitost lze vyřešit písemně.

Dne 6. 9. 2023 došlo k projednání přestupku v nepřítomnosti osoby [REDACTED] [REDACTED]. Správní orgán prvního stupně poté vydal usnesení o zastavení řízení o přestupku z důvodu, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno, a to v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Usnesení bylo osobě [REDACTED] [REDACTED] doručováno na adresu v zahraničí, kde si jej dne 26. 9. 2023 převzala osoba, jejíž jméno je nečitelným způsobem zaznamenáno na doručence, zjevně se však nejedná o jméno [REDACTED] [REDACTED].

Mezitím bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení přestupku neznámého pachatele ze dne 30. 4. 2023. Věc byla oznámena dne 2. 5. 2023 Městskou policií Hranice. Jelikož se jednalo o porušení, které vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, a nelze jej projednat uložením pokuty příkazem na místě, nebylo možné postupovat v souladu s ust. § 125h zákona o silničním provozu a zaslat výzvu k úhradě určené částky provozovateli vozidla. Proto správní orgán prvního stupně dne 25. 5. 2023 vyzval obviněnou jako provozovatelku vozidla k podání vysvětlení a sdělení údajů vedoucích k určení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, tedy 30. 4. 2023. K tomu bylo obviněnou dne 7. 6. 2023 sděleno, že dne 21. 4. 2023 (opět jiné datum, než došlo ke spáchání přestupku) měl firemní vozidlo v užívání řidič [REDACTED] [REDACTED].

Vůči osobě [REDACTED] bylo tedy zahájeno řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu ze dne 30. 4. 2023 a byl předvolán k ústním jednání na den 28. 6. 2023. Tato písemnost mu byla doručována na korespondenční adresu v ČR, nicméně opět byla po úložní době vrácena zpět z důvodu, že je adresát neznámý, nemá schránku ani zvonek. Nové zahájení a předvolání k ústnímu jednání na den 2. 8. 2023 bylo osobě [REDACTED] opět zasláno na adresu v ČR, tentokrát však byla zásilka vložena do schránky. Dne 10. 7. 2023 bylo doručeno písemné vyjádření osoby podepsané jako pan [REDACTED] že mu nebyla zásilka doručena, neboť nebyla vhozena do schránky. Dne 31. 7. 2023 bylo doručeno další vyjádření tohoto subjektu k věci, že dne 20. 4. 2023 (jiné datum) měl půjčeno vozidlo značky [REDACTED] od společnosti [REDACTED]. Opět uvedl, že již není v ČR, nemůže se zúčastnit ústního jednání dne 2. 8. 2023, a proto se znovu dotázal, zda je možné záležitost vyřídit písemně. Věc byla projednána v jeho nepřítomnosti a poté následovalo vydání usnesení o zastavení řízení o přestupku z důvodu, že spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému prokázáno, a to v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Usnesení bylo osobě [REDACTED] doručováno na korespondenční adresu v ČR, kde jej dne 4. 8. 2023 převzal do vlastních rukou pan [REDACTED] jednatel obviněné.

Následně správní orgán prvního stupně rozhodl příkazem ze dne 4. 12. 2023 o spáchání přestupků podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterých se měla dopustit obviněná jako provozovatelka vozidla RZ: ■■■■■■■■■■ Obviněné byla příkazem uložena pokuta ve výši 9.000 Kč. Příkaz byl obviněné doručen dne 27. 12. 2023 prostřednictvím datové schránky. Obviněná proti příkazu dne 4. 1. 2024 podala včasný odpor. Správní orgán prvního stupně tedy pokračoval v řízení o přestupku, které bylo zahájeno dnem doručení příkazu. Obviněná byla vyzooměna o provedení důkazů

mimo ústní jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí, které bylo nařízeno na den 29. 1. 2024. Tato písemnost byla doručena obviněné dne 15. 1. 2024. Dne 29. 1. 2024 bylo provedeno dokazování mimo ústní jednání bez přítomnosti obviněné. Následně bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, které bylo obviněné doručeno dne 8. 4. 2024 prostřednictvím datové schránky. Proti rozhodnutí podala obviněná dne 23. 4. 2024 včasné blanketní odvolání. Dne 21. 5. 2024 pak doplnila odvolání o odvolací důvody.

Obviněná nejprve uvádí, že dne 30. 4. 2023 bylo vozidlo s jistotou v zahraničí, a navíc se jedná o neděli, kdy vozidlo není běžně užíváno. Podklady z technických prostředků tak mají být nesprávné. Dále obviněná namítá, že jednoznačně označila uživatele vozidla, který je kontaktní a měl snahu obvinění z přestupku řešit, ale správní orgán prvního stupně zmatky v doručování písemností nerespektoval a nerespektoval ani lhůty pro projednání. Obviněná rovněž namítá, že se přestupku nemohla dopustit, jelikož uživatel firemního vozidla byl řádně seznámen se všemi zákonnými předpisy a zejména ustanovením § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu. V souvislosti s tím se odkazuje na ust. § 125e odst. 1 zákona o silničním provozu (pozn. odvolacího správního orgánu – dle kontextu se jedná o znění zákona do 30. 6. 2017), podle kterého právní osoba neodpovídá za delikt, pokud vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dalším bodem odvolání je absence odpovědnosti za přestupek, kdy obviněná popírá existenci příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem. Jednáním bylo podle obviněné svěřeni vozidla konkrétnímu řidiči, a jestliže tento řidič spáchal přestupek, nebyl to podle ní nevyhnutelný, přímý a příčinný důsledek tohoto jednání. Obviněná se dále ohrazuje proti tomu, že by její jednání bylo omisivní, neboť má za to, že byla součinná a nebyla nečinná. Závěrem uvádí, že považuje vyměření pokuty na horní hranici sazby za zcela neadekvátní.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Přitom dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Nejprve odvolací správní orgán stručně shrnuje, že provedeným dokazováním bylo obviněné spáchání přestupku dostatečně a bez důvodných pochybností prokázáno. Ohledně závěrů o vině jsou skutkové i právní závěry správního orgánu prvního stupně v souladu se zákonem. Správní orgán prvního stupně při projednání přestupku obviněné postupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

Po prostudování spisu musí odvolací správní orgán konstatovat, že považuje jednání obviněné při sdělení řidiče za zcela obstrukční. Jednatel obviněné, pan [REDAKCE] v obou případech uvedl, že měl firemní vozidlo v užívání řidič [REDAKCE]. V estonštině je „OÜ“ označení pro obchodní společnost, přičemž po ověření adresy [REDAKCE] v Estonsku, bylo odvolacím správním orgánem zjištěno, že zde sídlí společnost [REDAKCE] jejímž jediným vlastníkem je pan [REDAKCE].

██████████ který je shodou okolností i jednatelem obviněné. Korespondenční adresa ██████████ v ČR je navíc shodná s adresou trvalého pobytu pana ██████████ Pan ██████████ za „pana ██████████ rovněž písemnosti přebíral. Kromě výše uvedeného je třeba uvést, že ██████████ nikdy žádnou písemnost osobně nepodepsal, vždy užil identický vytištěný podpis, který nelze považovat za stvrzení obsahu listiny. Rovněž se nikdy, a to ani v minulosti (např. v případě odvolacím správním orgánem řešeném v rozhodnutí č. j. KUOK 20236/2022), ke správnímu orgánu osobně nedostavil. Odvolací správní orgán má tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem důvodné pochybnosti o existenci fyzické osoby ██████████ neboť se jedná o typické obstrukční jednání, kdy je za řidiče označena fiktivní osoba ze zahraničí, již je doručováno na adresu, kde se zdržuje provozovatel vozidla. V tomto případě se jedná o adresu jak v ČR, tak v zahraničí, kde má jednatel obviněné ██████████ rovněž sídlo společnosti. Zneužití práva k procesním obstrukcím nepoživá právní ochrany.

Když odhlédneme od skutečnosti, že tato zahraniční fyzická osoba je smyšlená, musí odvolací správní orgán dále přisvědčit správnímu orgánu prvního stupně v tom, že za daného procesního stavu nelze prokázat, že by se projednávaného přestupku dopustil právě ██████████ K dostatečnému zjištění pachatele přestupku nepostačuje vycházet pouze z písemného podání vysvětlení obviněné jako provozovatele vozidla, nebo z pochybného písemného odsouhlasení řidiče, že měl vozidlo v užívání. ██████████ nikdy nesdělil, že by vozidlo řídil, pouze konstatoval, že jej měl v užívání. Rovněž data, kdy měl vozidlo v užívání, se neshodují s daty spáchání přestupků. Podle ust. § 137 odst. 4 správního řádu nelze záznam o podání vysvětlení použít jako důkazní prostředek. Tento závěr přitom vyplývá i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, kdy v nyní řešeném případě lze aplikovat např. rozsudek ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018 – 34, www.nssoud.cz, který říká, že: „Pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodařilo stěžovatele vyslechnout a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, nemohl uznat stěžovatele vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Měl tedy toto řízení v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavit a zahájit se stěžovatelem řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu.“ Obdobně se Nejvyšší správní soud k věci vyjádřil i v rozsudku ze dne 7. 8. 2019, č. j. 6 As 115/2019–28, www.nssoud.cz, ve kterém došel ke stejnému závěru. Zjištění totožnosti pachatele přestupku tak nelze založit pouze na písemném doznání určité osoby. Jednalo by se o důkaz nepřípustný. V souladu s názorem Nejvyššího správního soudu učiněným ve výše uvedených rozsudcích tak lze shrnout, že pokud se správnímu orgánu prvního stupně v průběhu přestupkového řízení nepodařilo ██████████ ztotožnit a ověřit, že jde o existující fyzickou osobu, a po řádném poučení jej vyslechnout, verifikovat tak jeho doznání a potvrdit skutečnost, že v obou případech v konkrétní dny řídil vozidlo, nemohl jej uznat vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně tedy byl oprávněn řízení o těchto přestupcích v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavit. S postupem správního orgánu prvního stupně se odvolací správní orgán zcela ztotožňuje a na základě výše uvedeného považuje tuto odvolací námitku obviněné jako nedůvodnou.

V souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je povinností provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti

řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezajištěním této povinnosti se obviněná dopustila přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Ačkoliv je obviněná toho názoru, že se přestupku nemohla dopustit, protože uživatel firemního vozidla byl řádně seznámen se všemi zákonnými předpisy, není to důvod k liberaci. Obviněná v odvolání odkázala na ustanovení zákona o silničním provozu platného do 30. 6. 2017, které bylo ze zákona vypuštěno poté, co vešel v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky. Nyní je obsahově obdobné znění liberace zakotveno v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Ani podle tohoto platného ustanovení se však právnícká osoba nemůže ze shora uvedených důvodů zprostit objektivní odpovědnosti. Právní úprava přestupku provozovatele vozidla totiž v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu obsahuje samostatnou úpravu liberačních důvodů, která je *lex specialis* k obecným ustanovením upraveným v zákoně o odpovědnosti za přestupky. Ještě v době před účinností zákona o odpovědnosti za přestupky se obdobně k věci vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 7. 2018, č. j. 5 As 279/2017-34, www.nssoud.cz. Důvody uvedené obviněnou nelze podřadit ani pod speciální ustanovení § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Proto nelze přihlídnout k namítaným skutečnostem.

Obviněná dále nespatřuje příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním a následkem. Za ono jednání považuje svěřením vozidla řidiči, a pokud tento s vozidlem spáchal přestupek, nebyl to podle obviněné nevyhnutelný, přímý a příčinný důsledek tohoto jednání. K tomu odvolací správní orgán konstatuje, že u objektivní odpovědnosti však nejde o odpovědnost za protiprávní jednání, ale za škodlivý následek. Obviněná je tedy odpovědná za existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Porušila pak povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Tuto povinnost mohla dodržet například tím, že by nesvěřila (respektive jednatel společnosti) vozidlo nikomu dalšímu k užívání, pokud nechce nést odpovědnost za potenciální protiprávní stav, který může tato osoba s vozidlem způsobit. S tím souvisí i další námitka v odvolání, kterou se obviněná ohrazuje proti tomu, že by její jednání bylo omisivní. Omisivním jednáním je však v napadeném rozhodnutí myšleno ono „nezajištění“, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Zejména je pak také nutné celou právní úpravu odpovědnosti provozovatele vozidla vykládat s ohledem na její smysl a účel. Jak uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, www.nssoud.cz: *„Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná deliktní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 7/2014–21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních*

komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.“

Ze spisového materiálu vyplývá, že přestupky neznámého pachatele podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu jsou prokazovány výstupy ze silničního rychloměru UnicamSPEED-R, na kterých je na snímcích vždy zachyceno měřené vozidlo, s čitelnou registrační značkou. Na snímcích je rovněž uvedeno datum a čas měření. Součástí spisu je také ověřovací list č. 8012-OL-70812-22 vydaný Českým metrologickým institutem Brno dne 8. 12. 2022 s platností na 1 rok, tedy do 7. 12. 2023. Ani poslední námitku tedy odvolací správní orgán nepovažuje za důvodnou, neboť přestupky byly zjištěny ověřeným rychloměrem, není tedy důvod se domnívat, že by vlivem nespecifikované technické závady na rychloměru mohlo dojít ke zobrazení nesprávných dat. Obviněná ani neprokázala své tvrzení, že uvedené vozidlo bylo dne 30. 4. 2023 v zahraničí.

I když správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, že u naměřené rychlosti se zohledňuje možná odchylka měřicího zařízení, která činí ± 3 km/h při měření rychlostí menších nebo rovných 100 km/h a ± 3 % při měření rychlostí vyšších než 100 km/h, ve výroku II. napadeného rozhodnutí omylem uvedl, že se odečítá odchylka 3 km/h, přestože ve skutečnosti byla odečtena odchylka 3 %. Tuto chybu v psaní odvolací správní orgán napravit změnou uvedeného výroku. Rovněž upravil text tak, aby bylo zjevné, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo v obci.

Odvolací správní orgán při přezkoumání zákonnosti vedení řízení shledal, že dne 29. 1. 2024 bylo provedeno dokazování listinou a seznámení s podklady rozhodnutí v nepřítomnosti obviněné. Obviněná byla o dokazování mimo ústní jednání s dostatečným předstihem a řádně vyrozuměna, současně byla poučena o možnosti žádat ústní jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Obviněná se k dokazování mimo ústní jednání nedostavila. Vzhledem ke skutečnosti, že se v případě dokazování listinou a seznámení s podklady jedná o právo, nikoliv povinnost, bylo přistoupeno k provedení dokazování mimo ústní jednání v nepřítomnosti obviněné. Při dokazování listinou došlo k provedení potřebných důkazů, jimiž byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností.

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši správních trestů. Předně je nutno upozornit, že k datu 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Novelou mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 se za projednávaný přestupek uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Tato pravidla pro ukládání pokuty za projednávaný přestupek zůstávají stejná i v zákoně o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2024. Změna nastala pouze u projednání ve společném řízení, tato část ustanovení však není pro obviněného příznivější, a proto

nebude užita, naopak bude užita obecná právní úprava v ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy se za dva a více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. V tomto případě je nejprísněji trestným přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, jehož znaky vykazuje jednání neznámého řidiče. Zákon o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2, jehož znaky vykazuje jednání nezjištěného pachatele, ukládá pokutu od 5.000 Kč do 10.000 Kč. Oproti tomu zákon o silničním provozu ve znění od 1. 1. 2024 za stejný přestupek ukládá pokutu od 7.000 Kč do 25.000 Kč. V tomto směru nová právní úprava není pro obviněnou příznivější, proto postupoval odvolací správní orgán při posouzení věci podle zákona o silničním provozu účinného v době spáchání přestupku, tj. ve znění do 31. 12. 2023.

Pokuta byla správním orgánem prvního stupně stanovena v horní polovině zákonem stanoveného rozmezí, v souladu s ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Odvolací správní orgán má za to, že tato je adekvátní závažnosti případu, když se jedná o dvojí porušení zákona neznámým řidičem, zejména míra překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy ze dne 30. 4. 2023 je opravdu velmi vysoká (překročení o 58 km/h v obci), a pokuta tak odpovídá společenské nebezpečnosti. Námitka týkající se nepřiměřené výše pokuty tak není důvodná.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy tedy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S odůvodněním rozhodnutí tak, jak jej uvedl správní orgán prvního stupně, se odvolací správní orgán ztotožňuje. Z důvodu nutnosti úpravy výroku II. a napravení chyb v psaní odvolací správní orgán postupoval v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a napadené rozhodnutí zčásti změnil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Ve zbytku napadené rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

